

ופרצת

מהנעשה והנשמע בעולם השליחות באה"ק

”שליח הוא כמו
רופא ב'חדר מיון':
הוא מכווין את הדרך
לפתרון, ברוחניות
ובגשמיות. לתפיסתי,
תפקידו של בית
חב"ד - בעזרה
לאנשים. "עם כל
הלב, לכל אחד"

”

מתוועדים שליחות עם הרב יוסף יצחק לרר, שליח הרבי ביבנה • עמוד 4

כשהתמדה פוגשת צימאון
• הרב מנחם ימקוב, שליח
לדוברי רוסית בחולון •
היכרות עמוד 8

שלוחי חב"ד לבתי הרפואה
הופכים את שולחן השבת
למפגש של נחמה, חיבור
ואמונה • מרגש • עמוד 10

מה קורה כששליחות חב"ד מחליטות
להפוך את הימים הראשונים
אחרי הלידה לחוויה מפנקת? • מיזם
'שפרה ופועה' בתנופה אדירה • עמוד 14

אנשי מעשה • ר' ברלה שיינר, עמוד 18

לבקר אצל הרבי:

פרוייקט מהפכני שמאפשר לאלפים
לחוות ביקור מלא השראה בחצרות
קודשינו • עמוד 12

עם הגיליון

אולי הדבר הנפלא ביותר אצל הרבי, אמר פעם הרב עדין אבן-ישראל ע"ה בהרצאה - "שאותו אפשר היה לראות בכל מה שעשה, לשמוע כמעט בכל שיחה שניהל ובכל משפט שאמר ולקרוא כמעט בכל מה שכתב - היה הדחף הכביר שלו כל הזמן לעשות עוד.

"אני חוויתי זאת אישית בקשר שלי עם הרבי. כתבתי לו באחת הפעמים מכתב, תיארתי בו את מעשי וציניתי, כי כל אחד ואחד מהפרויקטים שאני מעורב בהם די בו כדי להעסיקני מדי יום ביומו מבוקר ועד לילה. כתבתי לרבי שקשה לי להמשיך לעשות את כל הדברים הללו, והוספתי שכל יום קשה יותר מקודמו. שאלתי אותו: מה צריך להיות סדר הקדימויות שלי? על מה עלי לוותר? הרבי ענה לי (זה היה המכתב האחרון שקיבלתי ממנו): המשיך את כל מה שאתה עושה, והוסף עוד".

הנקודה, היא, הסביר הרב אבן-ישראל, שאכן הרבי הגיב לתלונות על עומס עבודה קשה בהטלת מטלות נוספות, לכאורה בניגוד לחוקי הטבע ומגבלות הזמן והיכולת האנושית. אבל כמו שבעולם החומר, כאשר מפעילים לחץ על משהו מגיעים לנקודה מסוימת שבה הוא אומנם אינו יכול לשאת זאת עוד, אך כאשר מפעילים לחץ גדול פי עשרה או פי מאה, משהו קורה: המולקולות קורסות, והחומר עצמו משתנה, הוא הופך להיות משהו אחר, וכתוצאה מזה גם כל החוקים הפועלים עליו השתנו - זה מה שהרבי מבקש לעשות איתנו. ואכן על השלוחים חלים 'חוקי טבע' אחרים לגמרי...

הגיליון השלישי של "ופרצת" אותו אתם אווזים כעת בידכם מספר בדיוק את הסיפור הזה, של עשייה שהולכת וגדלה ומתעצמת באופן פלאי.

יש בו למשל את סיפורו המופלא של הרב יוסף יצחק לרר, השליח ומנהל סניף בית חב"ד בעיר יבנה. בשנה הראשונה לשליחותו, הוא היה מיטלטל מקרית מלאכי ליבנה בשני אוטובוסים בינעירוניים. הוא היה צריך לעבור אתגרים. אבל היום ב"ה יבנה היא מעצמה של שליחות. 11 משפחות שלוחים פועלים, ארבעה בתי כנסת של חב"ד, ועשייה עצומה בכל רבדי השליחות.

או סיפור הפריצה קדימה של מיזם שפרה ופועה שהקים הרבי בשנת תשל"ז, שהשליחות ברחבי הארץ מביאות אותו להיקף ולעוצמה כבירים, הרבה גם בזכות המעטפת הייחודית שצאגו"ח מייצר בנושא.

וכמובן הדבר בא לביטוי בולט במוסף המיוחד לגיליון זה - הסוקר, 'על קצה המזלג', את מבצע חנוכה העוצמתי שערכו סניפי בתי חב"ד בכל רחבי הארץ, שבלי גוזמה אפשר לומר שהאיר והגיע לכל נקודה בישראל.

כך גם יתר הכתבות המרתקות בגיליון הסוקרות את הפעילות שהשלוחים עושים ומוסיפים ועושים בהתמסרות בשליחות הרבי להאיר את העולם, בתושה ובהוספה, הלון ומוסיף ואור.

לא תאמינו כמה פשוט לקחת חלק

היכנסו עכשיו לאתר mivtzoim.co.il והצטרפו לפעילות ב'מבצעים' בבניין המגורים, במקום העבודה ובכל מקום

עמדת נרות שבת קודש

עמדת הנחת תפילין מהודרת לעסק

ערכות נרות שבת קודש ארוזות ומוכנות לחלוקה

מכירים מישהו שנוסע לניו יורק?

הזמינו אותו להצטרף לחוויה רוחנית בלתי נשכחת

סיור ב'לב של חב"ד' מרכז חב"ד העולמי 770 בברוקלין

תפילה וברכה בציונו של הרבי רבע שעות נסיעה משרה התעופה קנדי חפשו ביום אזהל חב"ד ליובאוויטשי

שירות מיוחד! ליווי והדרכה אישית למבקרים

chabadisrael.co.il

לתיאום הדרכה וליווי

להפצת עלונים שבועיים במקום מגוריהם או במקום העבודה כנסו לאתר חב"ד ישראל

צעירי אגודת חב"ד כל הלב לכל אחד

יו"ר: הרב יוסף יצחק הכהן אהרונוב

נערך והופק על-ידי המרכז לעזרי שלוחות

© כל הזכויות שמורות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לתגובות והערות: ufaratzo@gmail.com

לצאת החוצה כפשוטו

תמונות הרבי באדיבות חברת 252196

ועד"ז מובן ברוחניות הענינים: הגדר ד"אבידה" (ברוחניות) שייך רק כאשר הדבר נמצא ב"רשות הרבים" – ענין של פירוד (טורי דפרודא), "נעשה" לשון רבים, והרוצה לטעות יטעה וכו'. משא"כ כאשר הדבר נמצא ב"רשות היחיד" – יחידו של עולם, כלומר, בגבול הקדושה, לא שייך בזה ענין של "אבידה", ובלשון חז"ל (חולין קלט, א) "כל היכא דאיתא בבי גזא דרחמנא איתא".

ולכן, אין להסתפק בעניני העבודה הקשורים עם בחי' הפנימיות, אלא צריכים לעסוק גם בעניני העבודה הקשורים עם בחי' "חוצה", ובזה גופא – לא רק בחי' "חוצה" שבו, אלא בבחי' "חוצה" כפשוטו, כלומר, הפצת המעיינות חוצה, עד לחוצה שאין חוצה ממנו.

ואדרבה: עי"ז שיעסוק בהפצת המעיינות חוצה כפשוטו, תהי' לו הצלחה בעבודתו ביחס ל"חוצה" שבו – ע"ד מארז"ל אתה החיית את נפש העני וכו', היינו, מכיון שהוא מסייע לזולת כפשוטו, אזי מסייע לו הקב"ה גם בנוגע לעבודתו בעצמו [...]

המלאכה דהפצת המעיינות חוצה – הנה [...] גם לולי פעולתו ועבודתו יגיעו סוכ"ס המעיינות גם ל"חוצה", כי בודאי ש"לא ידח ממנו נדח", והרי "הרבה דרכים למקום", וגם לולי עבודתו ופעולתו – "רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר". אלא נותנים לו את ה"זכות" שהפצת המעיינות חוצה תהי' על ידו, ואז – תהי' הצלחה יתירה גם בעבודתו בנוגע לעצמו.

(תורת מנחם התועודיות תשמ"ג ח"ב עמ' 92 - 693)

בבואנו מי"ט כסלו, שאז נפעל עיקר הענין ד"יפוצו מעינותיך חוצה" – יכול לבוא משהו ולטעון: מכיון שזה עתה נפעל הענין דהתגלות המעיינות דתורת החסידות, הנה לכל לראש רצונו לעסוק בעצמו בלימוד החסידות, ובפרט בידעו שלפי ערך מה שהי' יכול ללמוד ולהבין בתורת החסידות נמצא הוא במעמד ומצב ד"חוצה", וא"כ, לשם מה עליו לצאת ל"חוץ" ממש כדי לעסוק שם בהפצת המעיינות, מוטב לו לעסוק בהפצת המעיינות בנוגע ל"חוצה" שבו!

הנה על זה אומרים לו – שעיקר הכוונה והחידוש בהפצת המעיינות חוצה, הרי זה בנוגע ל"חוצה" ממש, ועד ל"חוצה" שאין חוצה ממנו!

גילוי והפצת המעיינות צריך להיות אמנם בכל הדרגות, הן בדרגות שהם בבחי' "פנים", והן בדרגות שהם בבחי' "חוצה", שבה ישנם ריבוי דרגות [...]

אבל עיקר החידוש דהפצת המעיינות חוצה הוא – ביחס ל"חוצה" ממש, שאין חוצה ממנו, ולכן, אין להסתפק בפעולה וההתעסקות עם ה"חוצה" שבו, אלא צריכים לעסוק בהפצת המעיינות חוצה כפשוטו.

דהנה, ישנם עניני עבודה השייכים לבחי' הפנימיות [...] אבל ביחד עם זה ישנם עניני עבודה השייכים ב"חוצה" דוקא, עד ל"חוצה" כפשוטו. ולדוגמא: מצות השבת אבידה שייכת רק ב"חוצה" – ברשות הרבים, כי כאשר הדבר נמצא ברשותו (רשות היחיד), הנה אף שאינו יודע היכן מקומו המדויק – אין זה ענין של "אבידה", ובמילא לא שייך בזה המצוה דהשבת אבידה.

"להתרגשותי ולהפתעתי, אני רואה בין המעטפות - מעטפה מהרבי! זה היה בשנים שהרבי כמעט לא היה מחזיר מכתב לפונים"

הרב יוסף יצחק לרר, שבצניעות ובמסירות הקים בעיר יבנה אימפריה של שליחות, משוחח על המהפכה ביבנה מראשית עד עתה

ה

רב יוסף יצחק הכהן לרר, שליח הרבי ליבנה כמעט ארבעים שנה ומי שזכה בצניעות ובמסירות להקים בה אימפריה מדהימה של שליחות שעליה נדבר בהמשך, נולד בעצם בשליחות בחבל התענכים, עת אביו ניהל את בית ספר חב"ד במקום. לאחר מכן עברה המשפחה להתגורר בבני ברק. הוא עשה את המסלול הישיבתי המרכזי של חב"ד באותן שנים (תומכי תמימים לוד ולאחר מכן כפר חב"ד), ובטרם שנת ה'קבוצה', היה חלק מקבוצת בחורים מצומצמת שנסעה לשנת שליחות מיוחדת בישיבת תומכי תמימים במגדל העמק, בגלגולה הראשון.

"אפשר לומר", אומר הרב לרר, "שהשנה הזאת במגדל העמק הייתה חלק חשוב בהבנה שלי שעתידי הוא בשליחות. זו הייתה שנה מאוד מיוחדת, שלצד לימוד נגלה וחסידות ב'סטורעם' הכי גדול, עשינו הרבה פעולות בשליחות. באותה שנה הרבי הקים את 'צבאות השם', ואני הייתי האחראי על הפעילות של 'מסיבות שבת', כך שחלק משבתות החופשה נשארת בישיבה כדי שהפעילות תימשך גם בשבתות אלו.

"כששכתי ארצה לאחר שנת הקבוצה, נסעתי ללימוד בישיבה בקרית גת, שגם היא באותן שנים הייתה ישיבה בעלת אופי שליחותי, ולצד הלימודים עסקנו רבות בשליחות בכל מיני צדדים, וכמובן שגם שנה זאת חיזקה מאוד את הרצון וההבנה שבע"ה עתידי הוא בשליחות הרבי."

אחרי החתונה התגוררו הרב לרר ורעייתו

בשכונת נחלת הר חב"ד בקרית מלאכי, ובמשך שלוש שנים שקד הרב לרר על התורה בכולל האברכים בשכונה. "שנתיים מתוך תקופה זו הייתי חברותא של ראש הכולל, הגה"ח הרב מענדל וועכטער, והיינו לומדים יחד בכל יום זמן רב עד שעה די מאוחרת. תקופה מיוחדת."

"אם לא נחלום, לא נגיע לכלום"

איך אתה מגיע ליבנה?

"יום אחד, היה זה בשנת תשמ"ו, קיבלתי הצעה לצאת לשליחות ביבנה. מי שהציע לי את ההצעה הוא הרה"ח ר' נחום כהן ע"ה - מנהל אגף הסניפים דאז בצא"ח - שיש לו הרבה זכויות במה שקורה פה היום ביבנה. הוא התמסר מאוד לענייני השליחות בכלל מטעם צאגו"ח, וכאמור היה מי שהציע ועזר מאוד לצאתי לשליחות ביבנה.

"כשהגיעה ההצעה האמורה, התייעצתי עם ראש הכולל והחברותא שלי - ר' מענדל וועכטער. הוא לא חשב פעמיים. הוא מייד אמר לי - צא! אגב, ראיתי זאת בצורה מאוד חיובית. בסך הכל, הייתי חברותא שלו, ולמדנו שעות רבות, ולא תמיד זה קל למצוא חברותא שיסכים ללמוד יחד כל כך הרבה שעות, אבל אפילו לא היה לו שמץ של היסוס כאשר מייד 'דחף' אותי לקבל את ההצעה. כתבנו לרבי וביקשנו את ברכתו, והרבי בירך אותנו ברכה והצלחה והוסיף וכתב שנתייעץ עם רב. התייעצנו עם הרב ירוסלבסקי שליט"א, רבה של נחלת הר חב"ד ומזכיר בי"ד רבני חב"ד, והוא יעץ לנו לקבל

זה יוגשם? צריך בראשונה לחלום, ובשלב מסוים החלום יוגשם בס"ד. אם לא נחלום, לא נגיע לכלום. ואכן כעבור זמן בניין בית חב"ד נבנה לשם ולתפארת."

"וסוף סוף התגברו עליהם והצליחו"

ואיך מתמודדים עם הקשיים שבדרך?

"אתה מתפרץ לדלת קצת פתוחה. חווינו קשיים. לא רק קשיים רגילים של ביסוס השליחות, שזה כמובן משהו שהשלוחים מתמודדים כחלק בלתי נפרד מהשליחות, אלא אתגרים מאוד קונקרטיים (שלא זה המקום להיכנס לפרטים על אודותיהם).

"בעקבות קשיים אלו, הגב' רות מיפעי שהייתה במשך שנים רבות, מעל 20 שנה, מוסרת שיעור לנשים במסגרת בית חב"ד מתוך מסירות ללא תמורה, הציעה לרעייתי לכתוב על העניין לרבי. רעייתי - שהיא כמובן הייתה גם שותפה בהתמסרות גדולה לפעילות, וגם התמסרה מאוד כדי לאפשר לי להיעדר מהבית בשעות לא שעות, כשבבית ב"ה ילדים קטנים... - אכן קיבלה את ההצעה וכתבה מכתב לרבי על כל הקשיים וביקשה את ברכתו ועצתו הק'.

"באותן שנים כחלק מפעילות השליחות לנוער שערכנו בעיר היינו עורכים לפני חגים ובהזדמנויות שונות "תערוכות" מעניינות על מושגים ביהדות, שבה היו מבקרים תלמידי מוסדות החינוך וכו"ב. זה היה נקרא אז בשם "בית ספר ליהדות". באותו זמן עליו אני מדבר התכוננו לתערוכה כזאת, בעזרת קבוצת תלמידות מבית הספר "בית חנה" בירושלים שהגיעה ליבנה במיוחד למטרה זו, ועבדנו עד אישון ליל לבנות את המוצגים וכו'. ניצלתי את הזמן, והלכתי להוציא דואר.

"להתרגשותי ולהפתעתי, אני רואה בין המעטפות - מעטפה מהרבי! זה היה בשנת תשמ"ח, ובאותן שנים הרבי כמעט לא היה מחזיר תשובה לשאלות שנשאלו במכתב. על דרך הכלל, הרבי היה כותב מענה על גבי המכתב, והמזכירים היו מכתיבים את העתקו לנמען.

"תשובת הרבי הייתה (ראו תצלום המכתב): 'בוודאי יודעת שלכל שליח וב"ב שיחיו היו בעיות בהתחלת עבודת הקודש דומות לאלה שכותב אודותן, וסוף סוף התגברו עליהם והצליחו, וגם מוסיפים בעבודת הקודש, והשם מוסיף בברכותיו בזה, וגם בענייניהם הפרטיים. כן תקוה ששניהם ישתתפו בהכינוס דכ"ף מר חשוון הבע"ל [שצאגו"ח מארגנת בכל שנה בהתאם להוראת הרבי. הוספת הכותב], וישמעו פנים אל פנים על דבר כל זה מכמה

קבלת פנים חמה מהתושבים. התועודות בבית חב"ד

סך שקל לשנה. ר' נחום כהן חשב כל הזמן כיצד לסייע לנו. בהשגחה פרטית בדיוק באותו זמן הרב ישראל לייבוב החליף ריהוט במשרדו, ור' נחום כהן הביא רכב גדול ודאג להעמיס את הציוד על הרכב. אגב, משקלו של הריהוט של פעם היה עשרת מונים כבד מהריהוט של היום, כך שזו הייתה מעמסה מכבידה במיוחד. הוא דאג לאבזר את הבית חב"ד החדש.

"בס"ד הצלחתי להתחבר למנהל המחלקה של תרבות תורנית, שגם מאוד אהב את חב"ד, ואף הוא סייע לא מעט בתחילת הדרך. הייתה גם קבוצה של בוגרי בית הספר למלאכה שעזרו. אגב, במשך שנים רבות מאוד הרב צבי גרינוולד

- מחנכם של אותם חברי'ה בבית הספר למלאכה - היה מוסר כאן שיעור.

"בשלב ראשון, עוד לא עברנו לגור ביבנה - כך שהייתי נוסע כל יום מקרית מלאכי ליבנה בשני אוטובוסים, דרך רחובות. זה היה חתיכת מסע, אבל ברוך השם עשינו זאת, ולאחר מכן כמובן עברנו להתגורר במקום. התחלנו להכיר ולהעמיק את ההיכרות שלנו עם בני המקום.

"זכור לי מקרה מסוים שאני חושב שיש בו מסר של ממש. זה היה בשנים הראשונות, נגישתי אז לראש המועצה דאז מאיר שטרית, ושוחחנו. בין הדברים אמרתי לו שאני רוצה לבנות בניין לבית חב"ד. הוא אמר אז - לא ממקום לא ידידותי חלילה - 'זה חלום...' אבל אני אמרתי אם לא חולמים, איך בסוף

"לכל שליח וב"ב שיחיו היו בעיות בהתחלת עבודת הקודש" המכתב המעודד מהרבי שהתקבל במפתיע

את השליחות ביבנה."

אוקיי, קיבלת הצעה על שליחות בעיר שאני מניח שלא ממש הכרת קודם, ייעצו לך לקבל את ההצעה, ואתה אכן מקבל אותה. איך מתחילים מכאן?

"בצעדים הראשונים "איך מתחילים" היא אכן שאלה מהדהדת. קשה לשכוח איך באותו שלב בראשית, כל פעולה - ולו הקטנה ביותר - שעשינו, נודעה לה משמעות של ממש. משהו משמעותי עבורך. תחושה של "עשיתי משהו היום". וכך הלאה וכך הלאה.

"ביבנה היו - ועד היום ב"ה ישנם - רבים עם הערכה עמוקה לרבי ולחב"ד. קיבלנו מיהודי אוהב חב"ד משרד בשכירות על

"בהקשר הזה, במשך מעל 14 שנה אני כותב טור קבוע בעיתון המקומי - מבט יהודי לאקטואליה בראי פרשת השבוע, לאור תורתו הקדושה של הרבי. בהתחלה כשעורכי העיתון ביקשו ממני, סירבתי, אבל בסופו של דבר הבנתי שזאת הזדמנות שעלי ליצור כחלק בלתי נפרד מהשליחות. גם זו דרך להגיע לעוד אנשים. אגב, מתוך 14 שנה של כתיבה, ליקטנו טורים נבחרים והוצאנו אותם לאור בספר.

"בחנוכה האחרון אירע עימי דבר מעניין, מעין סגירת מעגל. יש כמה וכמה מוסדות ביבנה שמבחינתם אני הרב שלהם. למשל, אני מוזמן לשאת דברי ברכה ותורה בכל אירוע משמעותי שהם עושים. באחד המקומות הללו, בחג החנוכה השנה, הם ערכו כמובן אירוע הדלקת נר, וכתמיד הגעתי לברך ולשאת דברי תורה. בשלב מסוים של האירוע ניגשה אליי אישה, ואמרה לי כך: 'לפני 34 שנים בעלי נפטר ל"ע לבית עולמו. ואתה באת וארגנת במסירות ובהשקעה מניין לתפילות 3 פעמים ביום בביתנו. [מי שביקש ממני זאת היה אחד מקרובי הנפטר מכפר חב"ד]. האמת היא, אז, כשארגנת את המניין - הדבר נורא הרגז אותי. הייתי אלמנה צעירה, היה לי ילד בקושי בן שנה, לא היה לי כוח לכל האירוע הזה, ובעצם די הכריחו אותי לעשות זאת. מאותה סיבה לא אמרתי לך אז תודה. חלפה תקופה, עיכלתי את העניין, והבנתי איזו טובה גדולה עשית לי ולבעלי המנוח. היום אני באה לומר לך את התודה. 34 שנה אחרי, אני מרגישה חובה וזכות לומר לך תודה'.

"דבר לא פחות חשוב. אנשים באים להתייעץ בכל מיני מצוקות ובעיות. בהקשר הזה נדמה לי שמנהל בית חב"ד הוא כמו רופא ב'חדר מיון'. השליח לא באמת יכול לפתור את כל הבעיות, אבל יש לו יכולת להתמקד ולהבין מה הבעיה, מי יכול להועיל ומה הכיוון הנכון לפתרון. כך אני רואה את תפקידו של בית חב"ד - בעזרה לאנשים, ברוחניות ובגשמיות. "עם כל הלב, לכל אחד". יחד עם זאת כאמור צריך מאוד להיזהר לא לתת פתרון במקום שאתה לא יודע או לא יכול להעניק את הפתרון הזה, אלא מן ההכרח לדעת להפנות למי שכן יכול לעשות זאת.

"אגב, היה זה די בתחילת הדרך, הייתי מעורב בכמה פעילויות של עזרה ותמיכה בתשושי נפש ובקשישים. באחת ההזדמנויות באו אליי שתי עובדות סוציאליות בכדי לשוחח עימי על הפעילות עם תשושי הנפש. בשלב מסוים, הן שאלו אותי: מאיפה הידע הזה בנפש? וענית: הידע בא מחמישה חומשי תורה. אך לבד לא הייתי מקבל את הידע הזה. אז הצבעתי להם על ספריו של הרבי - ואמרתי: זה בא משם..."

השליחות שהפכה לאימפריה

יש גם את בית הכנסת והקהילה.

"אני חייב לומר שכשלעצמי לא הייתי חסיד גדול של בניית בית כנסת לבית חב"ד. בזמנו ראיתי

מהשלוחים ובני ביתם שי, ויה"ר שמקוים בהם הבטחת תורת אמת - לפום צערא אגרא. בברכה להצלחה'.

"לא צריך דמיון רב כדי להבין באיזו תחושה כבירה של התרוממות הרוח היינו למקרא מכתב נפלא זה, ומאליו מובן כי הדברים העניקו לנו את הכוח להמשיך הלאה, וכי הברכה התגשמה במלואה".

זה בא משם...

מה בעצם אתה עושה בשליחות? כמובן, יש את הדברים הרגילים, 'השגרתיים', מבצע חנוכה, פורים וכו', אבל איך זה נראה ביום יום?

"יש את העניין של שיעורי תורה, הרבה שיעורי תורה; דאגה לנוער בעיר, למשל הכנת נערי בר מצווה לגיל המצוות, וכו'. בוא נאמר זאת כך: התעסקות נמרצת בכל עשרת המבצעים.

"נדבך מאוד מרכזי בעשייה - שיחות אישיות עם אנשים, כולל רבים שבאים להתייעץ ולפעמים פשוט לשפוך את הלב, ובכלל להגיע ו'לגעת' בכמה שיותר אנשים. ובס"ד זה הולך ומתגבר עם השנים. בסוף, אני נמצא במקום כבר כמעט 40 שנה, יש לי כבר זקן לבן (למרות שאני פוגש אותו רק במראה...), ואני מקבל פידבקים מכל מיני צדדים על האימפקט המצטבר.

אנחנו
השלוחים
הרי יכולים
לעזור אחד
לשני בכלל
ובעניין הזה
בפרט. כך
ששלוחים
יתחילו
לבוא
מדי פעם
להתוועד
עם
הקהילות
של חבריהם

יבנה ושליחיה

שלוחי הרבי בעיר יבנה

הרב שלום לסקר - שליח תורה בבית חב"ד המרכזי
 הרב חננאל לרר - מנהל הפעילות ומוסדות החינוך
 הרב אורי וילהלם - שכונת נווה אילן
 הרב חיים שלום סגל - שכונת תדהר
 הרב אפרים עידה - שכונת נאות רבין
 הרב מנחם מענדל נפתלין - שכונת נאות שזר
 הרב אליעזר טייטלבוים - שכונת רמות בן צבי
 הרב ישראל לרר - נאות שמיר
 ואחראי גיוס משאבים בבית חב"ד המרכזי
 הרב שניאור פרנקל - אגף לנוער בבית חב"ד
 הרב אלעזר וובר

"ואחריתך ישגה מאוד". למעלה: מבנה בית חב"ד המרכזי.
 למטה: השלוחים בעיר יבנה

הרבה יותר לנכון לכתת את רגליי לבתי הכנסת הקיימים הפרוסים ברחבי העיר, להתחבר עם הקהל. וזה אכן מה שעשיתי במשך לא מעט שנים. בשלב מסוים הגיעה ליבנה קבוצה מגובשת, עולי חבר העמים, שקודם לכן התגוררו במקום אחר ושם היו מתפללים בבית כנסת אשכנזי, והם אלו שממש דחפו אותי להקים עבורם את המניין ואת בית הכנסת.

"במקביל קרה דבר נורא, טרגדיה קשה מאוד למשפחה מידידינו. אם המשפחה חלתה במחלה ההיא ל"ע ובתה נהרגה בתאונת דרכים, והאב נרתם לגיוס משאבים לעילוי נשמת יקיריו. בכלל זאת פעל לכתובת ספר תורה לעילוי נשמתם, ועוד בטרם הספיק להכניסו נפטר גם הוא מהמחלה האורורה ל"ע. המשפחה דאגה להשלים את ספר התורה ולהכניסו לעילוי נשמתם, ולאחר מכן גם סייעה מאוד בהשגת הקרקע ובבניית בית חב"ד, והבניין קרוי על שמם. כאן המקום להודות לראש העיר דאז מר יהודה ברוס, שה' ייתן לו בריאות איתנה, שיש לו זכויות רבות בכך שקיבלנו את ההקצאה ושבת חב"ד נבנה בפועל.

"אם כן, נוצר מצב שבו היה רצון שבא מקהל שביקש שנקים בית כנסת, והרצון הזה פגש בית כנסת שהלך ונבנה, וכך ברוך השם נבנה בית כנסת - שהיום הוא תל תלפיות ומשכן לקהילה גדולה ותוססת ב"ה, עם שיעורי תורה מרתקים מסביב לשעון; ויש בו אולם רחב ידיים עם מרכז "יבנה וחכמיה" שהוקמה על ידי בני, השליח הרב ישראל לרר, הכולל ספרייה תורנית-חסידיית ענקית, כיבוד ומרחב נעים ומזמין, שפתוח 24/7 לכל המעוניין לשבת ולהגות בתורה".

נגענו בשנות ההתחלה. היום חב"ד יבנה זו אימפריה של ממש. תשתף אותנו אולי במה שקורה כעת ביבנה?

"היום ברוך השם, במסגרת בית חב"ד בעיר, פועלות 11 משפחות שלוחים ביבנה. דיברנו מקודם על בית הכנסת. ובכן, אספר לך משהו קטן שיש בו כדי להעיד... כל שבת בבוקר יש שיעור קבוע שמוסר הרב שלום לסקר, שליח בעירנו, פה מפיך מרגליות, לקבוצה קבועה שמגיעה. השיעור מתחיל בשש בבוקר ומסתיים בשעה שמונה ורבע! השבת האחרונה, בדרכי למקווה, נכנסתי לבית חב"ד בשעה רבע לשש, וכבר שישה אנשים התארגנו שם לשיעור. ומשתתפי השיעור הם ממש מכל המגוון.

"ארבעה מהשלוחים בעיר, בנוסף לפעילות שלהם, מחזיקים מניין חב"ד קבוע (אגב השליח הרביעי כעת קיבל הקצאה של מקום; והמקום הזה ניתן בגלל לחץ שהפעילו חברי הקהילה המקומית שדרשו זאת!). יש שליח ייעודי לנוער, כאגף בתוך בית חב"ד; יש לנו מוסדות חינוך ב"ה עם שם טוב - שלושה גני ילדים, ובית ספר לבנות מתפתח, שהשנה קיבל סמל מוסד, ובית הספר זוכה לשם מצוין ברחבי העיר, של מקום שמעניק חינוך איכותי ותרומה של ממש לתלמידותיו. כאן המקום להזכיר להודות להנהלת רשת 'אוהלי יוסף יצחק' ולהרב אליהו קריצ'בסקי על מסירותו ועבודתו הברוכה. כמובן שיש המון שיעורי תורה בעיר, המון פעילות של המבצעים, היום-יומית, ומסביב למעגל השנה. ברוך השם, עשייה גדולה ונפלאה, שפורחת בזכות השלוחים בשכונות".

האתגרים והקשיים הם חלק בלתי נפרד מהחיים; אך אם מכוונים אל התכלית, לאן אנו שואפים להגיע - נעשה הרבה יותר קל לצלול אותם

היום יש שלוחים ייעודים לדוברי
רוסית בפריסה מאוד נרחבת. אם יש
לכם מכר דובר רוסית, אל תהססו ליצור
היכרות בינו לבין השלוחים הללו.
דברים עצומים צומחים מהיכרות אלה!

הרב **מנחם ימקוב** מספר על השליחות המיוחדת שלו לדוברי רוסית
בחולון במסגרת צעירי חב"ד בעלייה

איך הגעתם למקום השליחות
שלכם בחולון?

"התקרבותי ליהדות ולחב"ד
ע"י הרב דוד מאיר דרוקמן
שליט"א רב העיר קריית מוצקין, שהשקיע
בי כבבן מרגע היכרותנו הראשון. בהכוונתו
נכנסתי ללמוד בישיבה הייחודית, "הזאל
הקטן", מסגרת ייעודית לצעירים, העושים
את דרכם לראשונה בעולמה של תורה,
בראשות הרב עקיבא גולדשמיד שליט"א,
בקמפוס ישיבת תומכי תמימים במגדל
העמק.

"בישיבה "בנו" אותי מההתחלה כ'תמים'
מן המניין וחינכנו על ערכי החסידות
וכמובן על השליחות כמטרת על. עד היום
הרב גולדשמיד שליט"א וצוות הישיבה
מלווים אותי ואת חבריי לספסל הלימודים
ומשקיעים בנו. לאחר מכן, עברתי ללמוד
בישיבות תומכי בכפר חב"ד ובצילא
דמהימנותא ב-770, שם קיבלתי השפעות
לכל החיים. משנה לשנה נהיה ברור ומובן
מאליו יותר ויותר כי השליחות זו המטרה

העליונה שלנו.

"הגענו לשליחות בעקבות ההחלטה לפעול בעיר חולון, ובעידוד ותמיכה אין סופיים של הנהלת חב"ד בעיר. ובהצעה של הרב יצחק וגנר, שמנהל את הפעילות של צעירי חב"ד בעלייה ברחבי אה"ק, לפעול דווקא עם דוברי הרוסית בעיר, שהאמת בהתחלה לא האמנתי שיש לזה סיכוי... אך בצעירי חב"ד בעלייה האמינו, תמכו ועזרו ללא הרף, וב"ה מאז אנו זוכים לעשות ולהצליח בשליחות הרבי".

מה בעצם הפעילות כוללת?

"הפעילות שלנו מקיפה את כל המגזרים של דוברי הרוסית, אנשים, נשים וטף, בכל הגילים, מהלידה ועד 120. לכל גיל ולכל מגזר מותאמת פעילות שבועית קבועה, ופעולות עונתיות שמשנה לשנה מושכות אליהם יותר ויותר מתעניינים. כל זאת לצד פעילות 'אחד על אחד' שמניבה פירות רוחניים בלתי ניתנים לתיאור.

"ההשפעה של הפעילויות השונות שאנו עושים, בכלל זאת גם התוכנית לצעירים, היא באמת אדירה. לא מעט מהאנשים שמשתתפים בשיעורים ובפעילויות מושפעים באופן ישיר - מתחילים להניח תפילין, לשמור כשרות, יש מי שליבם נעשה חם ליידישקייט, לומדים תורה ומתקדמים. יש גם כאלה שאתה כמעט לא שם לב שהם נוכחים, אבל לבסוף אתה מגלה שמאוד חשוב להם מסורת, להקים בית יהודי שיורגש שהוא יהודי".

"לפני 3 שנים קיבלנו תוספת כוח רצינית שמינפה רבות את הפעילות בדמות זוג שלוחים נוסף לדוברי רוסית, הרב בנציון ורעייתו שיח' בטקין.

"חשוב לציין עוד מרכיב מיוחד בפעילות שלנו - הסינרגיה עם השלוחים ואנ"ש שנמצאים סביבנו בחולון. ההיכרות שעשיתי עם חלק עצום מהאנשים והמגע שהיה לי איתם במהלך שנות השליחות, נוצרה באמצעות השלוחים שנמצאים סביבנו, אשר יצרו את ההיכרות הזאת בדרך זו או אחרת.

"ומהרגע הראשון לשליחותנו, עם פירגון ללא גבולות, עמיתי השלוחים שולחים אלינו עוד ועוד יהודים מתוך ביטחון שנוכל לתת להם עוד משהו נוסף על מה שקיבלו אצלם. וכך גם אנ"ש בחולון, שעוזרים בכל מאודם ובפרט בהכרת אנשים חדשים. שיתוף הפעולה הזה מניב פרויקטים חדשים, ונשמות רבות שמוצאות את דרכן ליהדות. וכמו שאמר לי אחד השלוחים הוותיקים, שהוא מאמין שככל שיהודי בקשר ובמגע עם יותר שלוחים, כך

זה יעשה לו רק טוב. ואידך זיל גמור".

שתף אותנו ברגע מיוחד בשליחות.

"כל אחד מהאנשים איתם אנו באים במגע, הוא יהלום מיוחד. לכל אחד סיפור חיים ייחודי ומרגש, ויש המון רגעים מיוחדים בשליחות. סיפורים של השגחה פרטית מדהימים ושל חזרה בתשובה נפלאים.

"בכל זאת, אבחר רגע מיוחד אחד. לפני 9 שנים, באמצע חודש אלול, דפקתי על משרד דלתו של מאן דהוא, זאת לאחר שזיהיתי על השילוט בדלת משרדו שם שאולי מעיד על היותו דובר רוסית. כאשר דפקתי על הדלת, הוא כבר ממש היה עם רגל אחת בחוץ, עם התיק ביד בכוונה לצאת. עשינו היכרות קצרה, תקעתי בשופר, הענקתי לו צנצנת דבש קטנה, והחלפנו מספרי טלפון. בפעם הבאה שנפגשנו הצעתי לו ללמוד איתי פעם אחת משהו מעניין בחברותא. מאז, החברותא הזאת נמשכת כבר 9 שנים ללא הפסקה, שעה אחת בשבוע, כמעט בלי שינויים. תנו דעתכם: פעם ראשונה בחייו שהוא פתח ספר קודש עיוני היה איתי; אך מאז אותה פעם ראשונה הספקנו ב"ה ולמדנו יחד מספר מסכתות בש"ס, מספר ספרי חסידות, שיחות רבות בלקוטי שיחות

ומאמרי דא"ח רבים!

"המיוחד בסיפור הזה, לימוד חשוב מאד שניתן ללמוד הוא, הוא שכאשר התמדה ונחישות פוגשים צימאון לדעת - מתחוללים פלאים. היום אני מזהה מולי אדם אחר לגמרי, מבחינה פנימית, ממה שהכרתי בתחילה. אין צורך גם לומר כי הוא ומשפחתו התקדמו באין ערוך מבחינה יהודית, והיום רוב ילדיו לומדים בחינוך יהודי מסורתי".

לסיום, מה המסר שלך לקהל הקוראים...

"המפגש הראשון עם קהל דוברי הרוסית עלול לעיתים להרתיע, גם את החב"דניק וגם את הדובר הרוסית עצמו. אבל צריכים פשוט לדעת לא להירתע, לא לחשוש, פשוט לשדר חום ואהבה, זה ממיס את הקרח, ובסופו של דבר דווקא הם אלו שנכנסים ומשתתפים בהתמסרות הכי גדולה בפעילות ובמבצעים. היום יש שלוחים ייעודים לדוברי רוסית בפרסה מאוד נרחבת. אם יש לכם מכר דובר רוסית, אל תהססו ליצור היכרות בינו לבין השלוחים הללו. דברים עצומים צומחים מהיכרות אלה!".

שבת היא מלזעוק

כשהכאב והקדושה נפגשים: השלוחים שמביאים את אור השבת אל לב בתי הרפואה

הרב שמואל בן יעקב, השליח בבית הרפואה 'שניידר', בהכנות לקראת סעודת השבת

החשוב הזה שקיבלה המשפחה מאת השליחה, לא יישכח לעולם.

"פריקט דגל"

סיפור זה, שהתרחש ממש לאחרונה, הוא רק קצה הקרחון. טיפה בים של פעילות ענפה המתרחשת מדי שבת בשבתו במרכזים הרפואיים ברחבי הארץ, תחת ניצוחם של השלוחים הפועלים במסגרת

בתוך הסיוט, הייתה להם פינה של רוגע. של שפיות. של שבת."

במקביל, אשתו של הפצוע, שסירבה לזוז ממיטתו בטיפול הנמרץ, לא נשכחה. השלוחים דאגו לה לצמד מנות ארוזות, חמות וביתיות, כדי שתוכל לערוך 'סעודת שבת' זעירה לצד בעלה מחוסר ההכרה. בסופו של דבר הפצוע יצא מכלל סכנה והחלים, ואין ספק כי זכרונו של הליווי

ומ שישי, שעות הצהריים המוקדמות. בחדר ההלם של המרכז הרפואי רמב"ם בחיפה, האלונקה נכנסת בדהרה. על המיטה שוכב אדם חרדי, פצוע באורח קשה. המולה של רופאים ואחיות, מכשירים מצפצפים, ריח חריף של חומרי חיטוי ודם. בחוץ, במסדרון הממתנים, עומדים הוריו של הפצוע. הם הגיעו בבהילות, בגדיהם מרושלים מהחיפזון, עיניהם אדומות מבכי, והשעון מתקתק ללא רחם לקראת כניסת השבת.

בתוך הכאוס הזה, בתוך החרדה הקיומית הזו, מופיעה דמותו של השליח במקום, הרב שמואל טורקוב. הוא לא רופא, הוא לא מטפל בפצעי הגוף, אבל הוא הפרמדיק של הנשמה.

"זה היה רגע שבו החול והקודש, הכאב והתקווה, התנגשו בעוצמה", משחזר הרב טורקוב את רגעי הדרמה של ערב שבת האחרון. "ראיתי את ההורים המודאגים. הם היו נראים אבודים לחלוטין. בתוך כל ההמולה של הטראומה, ניגשתי אליהם. לא היו צריכים הרבה מילים. פשוט לקחתי אותם, כמעט פיזית, והובלתי אותם אל מתחם סעודת השבת."

המעבר היה חד. משאון המכשירים והצעקות, אל אולם מואר, ערוך בטוב טעם, עם נרות שבת דולקים וריח של חלות טריות. "ברגע שהם נכנסו לסעודה, ראיתי את הכתפיים שלהם צונחות בהקלה", מספר הרב טורקוב. "פתאום,

לב חב"ד - האגף הרפואי של צאנז.

"הייחודיות של השליחות בבתי הרפואה באה לידי ביטוי בעוצמה גדולה בסעודות שבת", מסביר הרב לוי מנדלזון, מנהל 'לב חב"ד'. "אני הייתי מגדיר ואומר שזה פרויקט דגל שלנו".

הרב מנדלזון לא מגזים. מדובר במערך לוגיסטי אדיר. "צריך להבין", הוא מדגיש, "מדובר בפרויקט עם עלויות גבוהות מאוד. עשרות אנשים מדי שבוע, אצל כל שליח ושליח, מקבלים ארוחה עשירה. אנחנו לא מדברים על אוכל של בית רפואה, אלא על קייטרינג משוכח ויוקרתי. והדבר הכי חשוב - בשל הנסיבות המאושפזים ובני משפחותיהם לא נדרשים להשתתף כלל בעלויות. אבל התוצאה של הפעולה הזו מדהימה ומצדיקה את הטרחה והמאמץ, כפי שמספרים השלוחים שוב ושוב. זה פותח את הלבבות בצורה ששום דבר אחר לא יכול לעשות".

לוגיסטיקה של חסד

במרכז הרפואי 'שניידר' לילדים, האתגר הרגשי כפול ומכופל. שם, השליח הרב שמואל בן יעקב מנצח על המלאכה. הנהלת בית הרפואה, שמכירה בחשיבות העצומה של הפרויקט לבריאות הנפש של ההורים והילדים, מקצה לשלוחים מקום מרווח בלב הלובי המרכזי לצורך הסעודות.

כל מי שנכנס לאולם בערב שבת משפשף את עיניו. שולחנות ערוכים כיד המלך, כלים נאים, מפיות מעוצבות. לרגע אפשר לשכוח שמעבר לקיר ישנם ילדים מחוברים לאינפוזיות.

"האתגר הגדול ביותר הוא חוסר הוודאות", מסביר הרב בן יעקב. "אף פעם אי אפשר לדעת מראש לכמה אנשים אנחנו צריכים לדאוג. משפחה יכולה 'ליפול' למיון עשר דקות לפני שבת, ואנחנו חייבים להיות ערוכים. הלוגיסטיקה

מורכבת והאתגרים גדולים - אבל התוצאה מצדיקה כל מאמץ".

קיבוץ גלויות סביב הצלחת

אחד המאפיינים הבולטים ביותר של סעודות השבת שמארגנים השלוחים בבתי הרפואה הוא הפסיפס האנושי המרהיב. אין עוד מקום בישראל שבו הקיטוב החברתי מתאייד בצורה כה מוחלטת כמו סביב שולחן השבת בבית הרפואה.

דוגמה חיה ומצמררת לכוחו של החיבור הזה סיפק הרב שמחה לנדא, השליח בבית הרפואה וולפסון בחולון, ששיתף השבוע בסיפור מופלא שהתרחש ממש לאחרונה.

"ערב שבת, השולחנות כבר היו די מלאים", מספר הרב לנדא. "לפתע נכנסה בחורה צעירה, במראה שאינו מסגיר שום קשר לדת. היא הייתה נסערת מאוד. היא נכנסה לסערת רגשות ופשוט התפרקה. 'די, אין לי כבר כוח', היא זעקה בבכי. 'אני יוצאת מפה ובורחת... לא שיש לי לאן, אין לי משפחה ואין לי בית, אבל עדיף לי הרחוב מאשר להיות כאן'".

המצוקה שלה הדהדה בחלל האולם. ואז קרה הרגע הקסום הזה, שקורה רק אצל יהודים. אישה אחת שישבה בקרבת מקום, הביטה בה ואמרה לה ברכות: "בואי, שבי איתנו. אנחנו המשפחה שלך".

המשפט הפשוט הזה המיס את החומות. הבחורה התיישבה. כשהרב לנדא החל לעשות קידוש, היא פרצה בבכי מתייפח, טומנת את פניה במפית. הרבנית ניגשה אליה, חיבקה אותה, וליוותה אותה לנטילת ידיים. תוך כדי שיחה התברר שהיא מגיעה מרקע חרדי-חסידי, אך ניתקה קשר עם משפחתה וכיום היא "מתגלגלת" ממקום למקום.

"בסוף היא נשארה לשבת איתנו", משחזר הרב לנדא, "אבל היה לה תנאי אחד: שנשיר שיר מוכר מבית אבא... שרנו

שיר חסידי, והיא נרגעה ונהנתה".

הסוף המפתיע הגיע בסוף הסעודה. רוב הסועדים כבר הלכו, ונותרו כמה נשים לשוחח, ביניהן אותה בחורה ואישה מחסידות גדולה שישבה שם. השיחה התגלגלה, שמות הוחלפו, ולפתע נפלה הלסת של הנוכחים: התברר שהאישה החסידית והבחורה שיצאה בשאלה הן בנות דודות ראשונות! המפגש המקרי הזה, בבית הרפואה, סביב שולחן השבת של חב"ד, איחד מחדש קרובות משפחה שלא ידעו זו על זו, וסגר מעגל של בדידות.

"אני רוצה להרגיש ככה גם בבית"

לעיתים, דווקא הריחוק מהבית והסיטואציה הרפואית פותחים את הלב למסורת.

הרב צבי גודמן, השליח בבית הרפואה 'אסותא' באשדוד, נתקל בלא מעט סיפורים כאלו, אבל מקרה אחד נגע לליבו במיוחד. "בסוף סעודת שבת ניגש אליי יהודי, קיבוצניק, מה שנקרא מלח הארץ", מספר הרב גודמן. "הוא החזיק ביד את הברכון המהודר שבו אנו משתמשים בסעודה. העיניים שלו ברכו. הוא סיפר לי שהוא מעולם לא עשה קידוש בביתו. מעולם. אבל משהו באווירה הזו, בקידוש שעשינו יחד, במילים העתיקות, הרעיד לו מיתר בלב".

הקיבוצניק ביקש בקשה פשוטה: לקחת את הברכון איתו. "אני כל כך מתרגש מהסעודה הזו", הוא אמר לשליח, "אני רוצה להתחיל מסורת כזו אצלי בבית. אין לי אפילו סידור או ספר תפילה, אז הברכון הזה יהיה ההתחלה שלי".

כך, דווקא ברגעים מורכבים, שלוחי הרבי נמצאים שם ומזכירים שגם כשהגוף כואב והנפש דואבת, הניצוץ האלוקי של הנשמה מאיר, מאחד ומרפא. ■

להביא את כולם לאבא!

איפה נפגשים משפיען רשת, הייטקיסט ואברך צעיר? איך "חדר המנועים" של ליובאוויטש הופך למנוע הצמיחה הבא של השלוחים והמקורבים? על הפרויקט המהפכני של צעירי חב"ד שפותח שער לאלפים למרכז חב"ד העולמי

הרב ניימן והרב אייזנבך עם מר אופיר אקוניס, הקונסול הכללי של ישראל בניו יורק

ל צופה מבחוץ זה נראה מחזה שגרתי למדי: מספר חברים ובני משפחה עומדים בחזית המבנה המוכר, אברך חסידי משוחח איתם תוך שהוא מצביע על חלקים שונים בבניין, ואז הם נעמדים ל"סלפי" משותף, שיעלה תוך דקה אל הרשתות החברתיות וישותף עם חברים ועוקבים מכל העולם. ובקיצור - ישראלים מגיעים לבקר ב-770.

לאורך השנים זכו אינספור יהודים מכל העולם להגיע לבית של הרבי, מי באופן עצמאי ומי יחד עם שליח שהוא מכיר. אך מפתיע לגלות שעד לפני מספר שנים כמעט לא היה ניתן לבצע בעברית סיור המקיף את כלל "חווית 770" - היכרות מעמיקה עם מרכז העצבים של חב"ד, הצצה אל הבית שבו צומחים שלוחים, חיבור פנימי לדמותו ולתורתו של הרבי.

הניצן הראשון

החלוץ שפועל בעניין הוא הרב מנחם מענדל אייזנבך, מנהל "בית חב"ד ב-770".

הוא מלווה את המבקרים במקום, מספר להם על הרבי ואף פותח בפניהם את "חדר השידורים" שהביא בשעתו את ההתוועדויות בזמן אמת לאלפי מאזינים בכל העולם. שלוחים ורבים מאנ"ש בארץ שרוצים

הרב אייזנבך מקבל את פניהם של האורחים הבאים ב-770 ומלווה אותם במפגש הראשון כמו בכל בית חב"ד על הגלובוס - עם הזמנה במאור פנים והצעה למעוניינים להתפלל או להניח תפילין. כחלק מה"מבצעים"

ע"י בחורים מסביב לשעון. כל מבקר מקבל הסבר על המקום והנחיה לכתיבת פ"ג, ומוזמן להיכנס אל הציון הקדוש. רבים מהמשתתפים בסיור בקראון הייטס נלהבים כל כך מהרעיון, ומחליטים לא לוותר על האוהל בדרכם אל נמל התעופה!

צריך רק לספר - וכולם מגיעים!

עבור הפרויקט הוקם בפורטל חב"ד ישראל עמוד ייעודי המזמין את המתעניינים להגיע אל מרכז חב"ד העולמי, לשאת תפילה ולהצטרף לסיור היסטורי מאלף על פועלו ודמותו של הרבי. אל העמוד נחשפים רבבות גולשים באמצעות פרסומים ברשת ובמדיה החברתית, כחלק מ"מהפכת השליחות הדיגיטלית" שמגיישת את היהדות ובתי חב"ד לכל גולש בארץ. זאת בנוסף לפרסום הקבוע במגזין אטמוספירה - מגזין התעופה הרשמי של חברת אל על, המופץ בכל טיסותיה - המזמין את הטיסים לניו יורק להגיע לביקור אצל הרבי.

הפרויקט צומח במהירות ומאז השקתו, תוך מספר חודשים זכו לקחת חלק בסיורים יותר מ-1,000 אנשים ונשים מכל חלקי האוכלוסייה. הייטקיסטים ועובדי משרדי ממשלה, משפחות קטנות וגדולות, קבוצות מאורגנות מחברות או ממוסדות בכל הארץ, ידוענים ומשפיענים שמספרים על הבשורה לעוקבים שלהם ועוד ועוד. כולם יוצאים בהתפעלות עצומה לאחר ההיכרות עם "חדר המנועים" של ספינת חב"ד, המפגש הבלתי אמצעי עם האנשים שמאחורי העשייה והדמויות המיוחדות שסביב 770 ושאר החוויות בשכונה של הרבי. ■

להעניק לידידיהם או מקורביהם הצצה למקום שבו צמחו בעצמם וממנו יוצאת אורה לכל העולם, נעזרים ברב אייזנבך, שמסייע כמיטב יכולתו לפונים אליו. אך הדרישה הלכה וגברה, ובצעירי חב"ד הבינו שהגיעה העת לחשוב בגדול. אחרי הכל, אל אלפי המקורבים של השלוחים והמכרים מהמעגלים השונים של אנ"ש בישראל, מצטרפים עשרות אלפי ישראלים המבקרים בכל רגע נתון בניו יורק. הם מסיירים באתרים השונים ברחבי "התפוח הגדול", עורכים קניות וצוברים חוויות. מה יותר מתבקש מזה, שלצד "לנשום אמריקה" תהיה להם גם ההזדמנות לנשום גם קצת רבי ואידישקייט?

התחנה הבאה: קינגסטון אוויוני...

לאחר עבודה מאומצת של מספר חודשים שכללה יצירת תוכנית לסיורים וחוויה מקיפה בבית 770 ובשכונת קראון הייטס כולה, יצא לדרך פרויקט הסיורים המקצועי לנוסע הישראלי במרכז חב"ד העולמי.

התשתית שהוכנה מאפשרת לכל יהודי החפץ בכך להכיר מקרוב את המקום שהשפיע על היהדות כולה בדורות האחרונים. הסיורים מאורגנים באופן מקצועי ומבוצעים ברמה מוקפדת ובאווירה נעימה במיוחד. האחראי מטעם צעירי חב"ד על ארגון וליווי קבוצות המבקרים הוא הרב יוסף יצחק גוימן - שליח הרבי לקהילה הדיפלומטית בניו יורק.

נקודת המפגש המרכזית היא כמובן בית 770, וממנו ממשיכים המטיילים לרחובות השכונה, כשהם משלבים מפגשים עם חסידים בולטים, סיפורים על מאורעות מרכזיים שאירעו בעבר, הרצאה מאלפת וכמובן כוס קפה שמחממת את הגוף והנשמה. הסיורים אורכים כשעתיים וחצי והם מעניקים למבקרים מבט אחר, קרוב ואישי, על "הלב של חב"ד".

מ"כאן צוה" אל האוהל הקדוש

לצד הסיורים בתשלום ב-770 ובשכונה, מוזמנים המעוניינים בכך להגיע אל האוהל באופן עצמאי, לסיור ללא עלות. באוהל הם יפגשו קבלת פנים חמה במיוחד, בעמדת הקבלה המאושת

אחד מחברייך או מכריך מתכנן נסיעה לניו יורק? זה הזמן לספר לו על הסיור המרתק והלוסיף נופך ייחודי לנסיעה שלו. הפנה אותו אל פורטל חב"ד, (ניתן לסרוק את קוד ה-QR המצורף ולהעביר את הלינק) וכך, בלחיצת כפתור תעניק לו חוויה חד פעמית עם השראה חסידית.

והתחייה את היולדות

מה קורה כששליחות חב"ד מחליטות להפוך את הרגעים הראשונים אחרי הלידה לחוויה של אהבה? • מיזם "שפרה ופועה" שנולד מהוראה ישירה של הרבי, הפך לכלי שליחותי עוצמתי שמחבר בין נשים, מציל יולדות ברגעי משבר ומעניק מתנות שמרגישות כמו חיבוק • הצטרפו למסע שמוכיח: נתינה היא לא רק עזרה - היא שליחות!

ניהול אופרציה עצומה

אך חלק לא פחות חשוב, בשנים האחרונות פעילות שפרה ופועה מתרחבת יותר ויותר על ידי מאות שליחות מסורות מכל רחבי הארץ, בערים גדולות, בשכונות או ביישובים קטנים - אשר הביאו את פעילות 'שפרה ופועה' להיקף ועוצמה בסדר גודל אחר.

השליחות מעצבות את אופי הפעילות של שפרה ופועה בהתאם לאופי של המקום שלהם ובהתאם לנסיבות. יש כאלו שמכניות לכל יולדת ארוחות בוקר מושקעות לתקופת זמן קצובה, אחרות מעניקות עוגה מרהיבה לשבת ומתנות, יש שבחרו דווקא להביא ליולדת ארוחת שבת עשירה ומלאה, ויש שעורכות מפגשי בוקר מרתקים ומפנקים ליולדות. כולן מביאות ליולדות המון תשומת לב, אהבה, עזרה ואכפתיות.

בעוד בתוככי קהילות חב"ד המוסד מוכר שנים רבות ומתקבל מעט 'בטבעיות', הרי בעולם השליחות המיזם הזה מתקבל בהפתעה, בהשתאות ובהתרגשות.

חשוב לזכור שהפעלת מיזם, דורשת השקעה עצומה וקבועה. המערך של שפרה ופועה לא רק דורש משאבים כספיים אדירים (והציבור מוזמן להשתתף בפעילות הזאת - לינק לתרומה שתועבר לשליחה הקרובה למקום מגוריך מצורף בסוף הכתבה), אלא גם מערך של ניהול מתנדבות שמשתתפות הן בבישול והכנת האוכל, הן בשינועו לבתי היולדות והן לניהול האופרציה בכללותה. ניהול מיזם מצריך השקעה עצומה בזמן, בכסף ובתשומת לב.

ש מיזמים שנולדים מתוך צורך, ויש מיזמים שנולדים מתוך שליחות. המיזם המופלא של 'שפרה ופועה' שייך לסוג השני. מי שייסד אותו הוא הרבי בעצמו, והדבר התרחש בעיצומו של יום הכיפורים תשל"ז.

וכך היה המעשה: בעיצומו של היום הקדוש, בהפסקה הקצרה שבין תפילת מוסף למנחה, נקרא הרב שלמה מיידנצ'יק (אז יו"ר ועד כפר חב"ד) אל הרב חודקוב, מזכירו של הרבי. הוראה חדשה התקבלה זה עתה מהרבי: יש להקים מוסד חדש בכפר חב"ד. מוסד שיעזור ליולדת בגשמיות - מחיתול ועד עגלה.

הרבי ציין גם, שעזרה זו תוגש ללא הבדל בין עשירים למועטי יכולת, אחרת תהייה כאלה שתתביישנה לקבל את העזרה, אך כשהן תדענה שגם יולדות עשירות מקבלות אותו סוג של עזרה, אזי הן תקבלנה את הסיוע בהרגשה של כבוד!

את השם למוסד החדש - 'שפרה ופועה' - הציע הרבי על שם המיילדות שמסרו את נפשן לטפל ביולדות ובתינוקותיהן במצרים. כך, בדרך של 'אתערותא דלעילא', בהוראה ישירה מהרבי, הוקם המוסד.

אם כן, ארגון 'שפרה ופועה', מציין 49 שנה להקמתו, והוא פעיל היום יותר מאי פעם בארץ ובכל רחבי העולם. צורת הפעולה של המיזם משתנה ממקום למקום, בהתאם לאופי הקהילה, לבחירה של המארגנים ולקהל היעד.

רובנו מכירים את המיזם הפועל בריכוזים החב"דיים, הפונה ליולדת החב"דית בקהילה - כמו הסניפים הגדולים והמכובדים של כפר חב"ד, נחלת הר חב"ד, צפת, לוד וביתר.

הערכה לילודות

חלה ופינוקים לשבת. בית חב"ד כוכב יאיר - צור יגאל

כלי למינוף השליחות

לצד הערך החשוב העומד בפני עצמו להיות לצד היולדות, לעזר ולאחיסמוך, הרי שבעולם השליחות, 'שפרה ופועה' הוא כלי רב עוצמה להשפעה בשליחות, כאשר הקשרים המדהימים שנוצרים ממנפים את הפעילות לכיוונים חדשים ומפתיעים.

"כשהגענו לשכונה", מספרת השליחה מושקי איידלקופ משכונת

קרמי גת בקריית גת, "ידעתי מייד שזה הדבר הראשון שאני רוצה להתחיל בו. כמוכן, שארגון צוות המתנדבות היה אתגר מורכב מאוד. והתחלתי עם מעגל מצומצם של נשים. לאט לאט גם הקהילה החב"דית כאן גדלה ברוך ה', וגם נשים נוספות מצטרפות למעגל ההתנדבות בהתלהבות והתרגשות, כך שב"ה יש יותר כוחות! אנו מספקים למתנדבות היקרות את הכלים החד פעמיים והאריזות המושקעות שצעירי חב"ד הפיקו.

"ואני חייבת לומר שהמיזם הזה מחולל המון הדים. הפוסט בפייסבוק של שפרה ופועה הוא הכי נצפה בפייסבוק, מקבל תגובות מדהימות והציבור כל כך מתרגש ומעריך, יולדות מספרות איך שזה הציל אותן והן לא מגיעות בכלל להכין לעצמן ארוחת בוקר, וכמה זה מחמם את הלב ומפנק... יש אחת שחזרה מפגייה, ומתארת בהתרגשות איך היא חזרה הביתה והארוחה מחכה לה ליד הדלת. מרוב שהמיזם הזה מרגש אותן, הרבה יולדות מבקשות להצטרף למעגל העשייה לאחר שהן

מסיימות את חופשת הלידה. ומאליו מובן שאנו גם רואים בעיניים את התרומה לפעילות של בית חב"ד ברבדים נוספים, לדוגמה במועדון המעשים הטובים יש ילדים של מישהי שילדה לאחרונה. יש כמה כאלה, ומרגש לראות שזו פעולה נמשכת".

מטבע הדברים, הפעילות במיזם מספקת רגעים מיוחדים ומרגשים.

"הייתה מישהי שנתתי לה אחרי שילדה את כל מה שאנו מעניקות ליולדות. אבל היא אפילו לא כתבה תודה - לא במהלך הדרך ולא בסוף. לא ייחסתי לזה כמוכן הרבה מקום, אבל בסופו של דבר, יש תחושה לא נעימה כזאת שמפריעה לך אי שם בקצה המחשבה: את משקיעה זמן, מחשבה ולב, ובסוף עולה השאלה מי אמר שבכלל זה היה משהו שהיא רצתה, או שהייתה פנויה לקבל את זה.

"בכל אופן, כמעט שנה אחר כך, אותה אחת פתאום שלחה לי הודעה. היא מספרת לי שחברה שלה ילדה, ושאלה האם המערך עדיין פעיל, והיא ביקשה לדעת אם אפשר שגם החברה שלה תקבל... כמוכן עניתי שכן, וביקשתי שתכתוב לי את הפרטים. משם השיחה גלשה למקום אישי יותר, כשהיא אומרת לי: 'את לא מבינה מה עשית לי אז...' אני 'חוזרת בשאלה', היא מספרת, וכל העניין שהיה קשור ביהדות הפריע לנו - לבעלי ולני; זה ממש היה 'סדין אדום' בשבילנו, ולא היינו מוכנים לשמוע כלום. אבל הנתינה הזאת שינתה אצלי משהו

העזרה בפועל ליולדת, הוא הדבר החשוב ביותר

באחת השיחות הרחב הרבי (תורת מנחם התוועדויות תשד"מ כרך א' עמ' 627, הסיפור נזכר בקצרה גם במאמר קבלת הנישאות, באתי לגני תשי"א): "פעם היה מעשה ביום-הכיפורים שרבינו הזקן הפסיק באמצע התפילה בבית-הכנסת, פשט את טליתו והלך לקצה העיר, לעזור ליולדת, שכל בני הבית עזבוה והלכו לבית-הכנסת, והוא עזר לה בכל העניינים שפיקוח נפש מתיר וכו'.

"הגע עצמך: רבינו הזקן עומד באמצע עבודת התפילה, במעמד ומצב ד'דע לפני מי אתה עומד' התכלית (שהרי אין צריך להסביר לו מה זה 'דע לפני מי אתה עומד' - הוא מסביר זאת לאחרים)... ובעבודת התפילה גופא - בתפילת יום הקדוש! ובאמצע עיסוקו בדבר נעלה כל כך היה לו פנאי להשיג ולהתבונן ולהתייגע על אודות העובדה שבקצה העיר נמצאת יולדת הזקוקה לעזרה! ובפרט בהיותו במקום קדוש, ובזמן קדוש ביותר... אלא שזה מבטא את חידושו המיוחד של רבינו הזקן - שהמעשה בפועל, העזרה בפועל ליולדת בקצה העיירה, הוא הדבר החשוב ביותר בעבודתו!"

היא הראשונה להתנדב בשינוע, בביקורי בית, והיא זו שמתקשרת לילדות ומעודדת אותן, בעקבות הניסיון האישי שלה.

לקבל את 'הערכה של חב"ד'

שאלנו, איך השליחות מגיעות לילדות? כמובן התשובה משתנה משליחה לשליחה, והיא תלויה נסיבות ומקום.

לדברי הגב' מושקא פיזם, מהשליחות בשדרות, "יש ילדות שפונות אלינו, ויש כאלה שמתביישות לפנות ואנחנו מגיעות אליהן. אנחנו - שפרה ופועה בשדרות מנוהלות על ידי חמותי הרבנית סימה פיזם, השליחה בשדרות, יחד איתי - משתדלות להתאים את העזרה לצורכי הילדות. לדוגמה, אם זו יולדת במצב כלכלי קשה, נעזור לה לא רק עם האוכל, אלא גם בביגוד לתינוק, עזרה עם הילדים, קניות של אוכל, טיטולים ועוד, לפי הצורך. אם מצבה טובה, נביא לה פינוקים וארוחות, כאשר גם כאן יש כאלה שיקבלו רק ארוחת בוקר, ויש שיקבלו גם ארוחת צהריים בנוסף. אנחנו כל הזמן עושות מיפוי של הילדות לפי הצרכים שלהן. יש שמבקשות עזרה עם בייביסיטר לילדים, יש שלא צריכות עזרה עם אוכל, אך יבקשו עזרה בביגוד וטיטולים. לכן אנחנו עושות ביקור בית אצל כל יולדת, יוצרות קשר אישי, שומעות ממנה מה היא צריכה ולפי זה מתאימות לה את סוג העזרה.

"אציין", מוסיפה הגב' פיזם, "ערכות הלידה של צעירי חב"ד הן מאוד מאוד מוצלחות. יש הרבה באזו סביב הערכות, וזו עזרה מאוד גדולה עבורנו, כי לפני כן היינו צריכים להרכיב את הערכות לבד, מה שיצא יותר מורכב ויותר יקר. אנו מקבלות הרבה תגובות נלהבות מנשים, ששולחות לנו תמונות של הילדים מצולמים עם הפריטים של ה'ערכה', הרבה רוכשות אותיות בספר התורה, לא רק לתינוק אלא למשפחות שלמות. הערכה כל כך מוצלחת עד שמתקשרות אלינו נשים, שגם הן רוצות לקבל את 'הערכה של חב"ד'".

המעטפת המוקפדת

כפי שאתם יכולים להבחין, השליחות מזכירות את המעטפת שאגף שפרה ופועה בצעירי חב"ד מפיק ומעניק לפועלות במסגרת המיזם, במטרה לאפשר לכל שליחה למנף את הפעילות המקומית של שפרה ופועה, ובקלות להביאה לרמת נראות ומוקפדות הכי גבוהה.

מדובר במעטפת מושקעת, מדויקת ומרהיבה, כשההקפדה על הפרטים אינה תוספת אסתטית בלבד, אלא דרך לבטא שהנתינה איננה 'טובה' מזדמנת, אלא שליחות הנעשית מתוך כבוד, אחריות והערכה אמיתית למקבלת ולרגע שבו היא ניתנת.

המעטפת כוללת:

- מיתוג - הופקו לוגו ומוצרים לארגון המאכלים/מתנות/עוגות המוענקים לילדות באותו קו עיצובי אחיד, ברמה

בחשיבה'. פתאום היא יכולה לראות את היהדות מזווית אחרת, רכה ומאפשרת יותר - וזה ממש קירב אותה. מאז נרקם בינינו סוג של קשר. אני משתדלת להזמין אותה, לשמור על חוט דק של קרבה, וב"ה היא נעשתה פתוחה יותר".

על רגע אחר הנוגע ללב מספרת דבורה חיון, השליחה לדוברי צרפתית בחדרה, "יום אחד קיבלתי שיחה מעיר אחרת על אישה שהיא לגמרי חדשה בעיר שרק לפני זמן קצר הגיעה להתגורר בחדרה. מייד פניתי אליה, הבאתי לה דברים לשבת, פעם אחת, והבנתי שהיא לא הייתה בקו הבריאות, ולכן בשבוע שלאחר מכן יום אחד פשוט הלכתי לקנות לה מתנה, עדכנתי אותה שאגיע, וישבתי איתה ודיברנו.

במהלך השיחה היא פרצה בבכי וסיפרה עד כמה היא לא מרגישה טוב עדיין, כי אף שהיא כבר כמה חודשים אחרי לידה, היא סובלת בעצם מדיכאון אחרי לידה. החלטתי שלא נעזוב אותה. היא התחילה לעשות את התהליך הרפואי הקונבנציונלי, ובמקביל ליוונו אותה יד ביד יחד עם המתנדבות. ביקרנו אותה בהתמדה פעם בשבוע, הענקנו לה פינוקים ואהבה, עד שחזרה

לעצמה ברוך ה'.

"האמת", מוסיפה הגב' חיון, "שעד שלב מאוד מתקדם, היא אפילו לא הכירה את הארגון והרעיון שמאחוריו. בסופו של דבר, כאשר סיפרתי לה על הפעילות, היא מייד ביקשה להצטרף לעשייה למען היולדות, בהתלהבות, אחרי שחשה את עוצמת הפעילות שכל כך סייעה לה והצילה אותה בעת משבר. ואכן ברוך ה' אותה אישה מאוד פעילה.

אז מה זה עבורך אומר להיות שליח?

"לחשוב קודם כל מה הרבי רוצה ממך. ולכן עבורי קודם כל להיות שליח - זה להגשים את עשרת המבצעים. כמובן אפשר ללכת קדימה, ויש כל מיני רעיונות נפלאים, ויש דברים שכל אחד אוהב יותר לעשות - אבל בסוף כל הסופים ובהתחלה של כל ההתחלות מה שאני צריך להתבונן הוא: מה הרבי רוצה ממני? אין בעיה, אפשר לעסוק יותר ולהתמקד בזה גופא במה שאתה יותר מחובר אליו, אבל בסוף צריכים להיות צמודים למה שהרבי רוצה שנעשה בפעילות שלנו, לא מה אנחנו רוצים לעשות במסגרת הפעילות הזאת".

אגב, מילולית זו המשמעות של המילה שליח (של הרבי), לבצע את אותה שליחות שהמשלח שלח אותך אליה.

"ואכן, ככל שנצליח לעשות זאת נרוויח פעמיים. קודם כל נגשים באמת את השליחות, ומעבר לכך, נרוויח את העוצמות של להיות דבוק במה שהרבי רוצה. ככל שדבוקים לרצון הרבי, כך מקבלים יותר כוחות מהרבי. כאשר בתודעה שלנו אנו יודעים שאנו עושים מה שהרבי רוצה שנעשה, אתה מקבל אוטומטית משמעות וכוח שלא יסולאו בפז.

"השבת האחרונה עברתי דרך משפחה שנמצאת ב'שבעה' ל"ע, וכל המשפחה נמצאת יחד בבית הכנסת, ועושים שם את הסעודות וכו'. ואחרי ההתוועדות בבית חב"ד, הלכתי לבקרים. שוחחתי עימם על נקודה זאת שבסופו של דבר הראש - התודעה - הוא שקובע מה טוב ומה לא טוב, לא דווקא המציאות בשטח. הוכחה לכך היא שכאשר אדם בונה את הבית שלו, או עושה משהו שמאוד חשוב לו, היגיעה והקשיים שבעשייה שלו לפעמים מתגמדים ומתאינים. הוא לא חש בהם בכלל. הוא כל כך שקוע בחדוות השגת המטרה, שהדרך כלל איננה מורגשת.

"הוא הדבר כאשר אנחנו ממוקדים ושקועים בהגשמת הרצון של הרבי. כשזה המיקוד, וזו התכלית, כל הקשיים שבדרך הופכים הרבה יותר קלים. היגיעה איננה קשה יותר.

"אגב, הדברים הללו רלוונטיים לכל חסיד, לא דווקא לשליח, כמובן. אתגרים וקשיים הם חלק בלתי נפרד מהחיים; אך אם מבינים מה עומד מאחוריהם, מתבוננים בשאלת המטרה והתכלית, לאן אנו שואפים להגיע - נעשה הרבה יותר קל לעבור ולחצות את האתגרים הללו. כאשר משתדלים למלא אחרי רצון הרבי ומבינים את המשמעות של הדבר, הרבה יותר קל לא להתבוסס בבוץ, אלא לומדים לצאת ממנו".

נבקש לסיים עם מסר, משהו מהלב שיש לך לומר לאחייך השלוחים.

"יש נקודה מאוד חשובה, שכמובן אינני הראשון להעלות אותה, שמאוד אשמח אם אכן יקדישו לה מחשבה והלוואי ותוגשם בעולם המעשה.

"בדרך הטבע, שליח שנמצא במקום שנים רבות, ומדבר בכל שבת ומתוועד בכל התוועדות, הרי זה טבעי שקהל השומעים זקוק מדי פעם למתוועד אחר, 'דם חדש', מישוה שידבר בסגנון חדש ובהתלהבות חדשה, ויהווה תוספת אומץ וכוח.

"אנחנו השלוחים הרי יכולים לעזור אחד לשני בכלל ובעניין הזה בפרט. כך ששלוחים יתחילו לבוא מדי פעם להתוועד עם הקהילות של חבריהם. לדוגמה, במקום שבהתוועדות כ"ד טבת בשנה זו תשב אתה ותתוועד עם הקהילה שלך, תעשה 'הצרכה' עם חברך השליח מעיר פלונית. הוא יבוא אליך, אתה תיסע למקומו, וכולם ירוויחו מאוד מזה". ■

הכי גבוהה שיש, כך שכל שליחה יכולה לקבל בקלות מיתוג מקצועי, המותאם לשפחה ופועה בעיר שלה.

• **בנק פרסומים** - המיתוג גם כולל את כל ההיבט הפרסומי ובמסגרתו השליחות מקבלות כל "השפה העיצובית" של המותג ויכולות להשתמש בה לצרכים שונים כגון פרסום, ומוצרי דפוס שונים. לשם כך אגף שפחה ופועה בצאגו"ח בנה "בנק" של אפשרויות פרסום מקוריות שהשליחות מוזמנות להשתמש בו (והבנק הולך ומתעדכן מזמן לזמן).

• **ערכת לידה** - הערכה רועננה והותאמה למיתוג החדשבהפקה מקורית: מגזין תוכן מושקע עם מידע רלוונטי לתקופה וכתבות מרגשות בנושא הורות, תליון 'שיר למעלות', עלון עם מידע על 'אות בספר התורה' ומשחקים יהודיים לתינוק עם ערך מוסף. מתנה מושלמת ליולדת!

• **מוצרים משלימים**: באותה שפה עיצובית ומוקפדת, אגף שפחה ופועה מספק לשליחות את כלל המוצרים הנדרשים לשם הפעילות, כלי אוכל, אריזות ומדבקות מותאמות.

• **אתר שפחה ופועה**: כחלק מפורטל חב"ד ישראל, דף נחיתה מרהיב ממזין יולדות ליצור קשר עם השליחה באזור מגוריה ולהיות חלק ממשפחת שפחה ופועה - חב"ד ישראל. באתר יש אפשרות לאתר את סניפי שפחה ופועה הפועלים ב-154 מוקדים ברחבי הארץ, בלוג עם מידע מרתק ליולדת ועוד. באתר יש גם את האפשרות להשתתפות נדיבי לב המבקשים לקחת חלק בפעילות הקדושה, ולתרום למענה. לפי הכתובת שמזין התורם, המערכת החכמה של פורטל חב"ד ישראל יודעת לנתב את התרומה לאותה שליחה.

בסופו של דבר, כאמור, המעטפת המקצועית והמדויקת שאגף שפחה ופועה בצאגו"ח מספק, אינה רק אמצעי טכני, אלא חלק בלתי נפרד מן השליחות עצמה - היא מאפשרת לכל שליחה לפעול בביטחון, בכבוד ובאיכות, ולהפוך כל מעשה של נתינה לביטוי של שליחות שלמה ומרוממת. ■

**רוצים לקחת חלק בפעילות/בהתנדבות
ננסו לאתר 'חבד ישראל'**

אנשי מעשה

רגעים מפעילות אנ"ש במבצעים

בר'ה שיינר, לוד

מנהל חנות 'רובר' למוצרי עור, כפר חב"ד

- החיים שלי השתנו לגמרי."

◀ **משפחה.** הדבר הכי חשוב. דורש המון השקעה. יש לנו ב"ה שישה ילדים ואנחנו גרים בשיכון חב"ד בלוד.

◀ **השפעה.** במסגרת העבודה שלי, נכנסים מדי פעם לקוחות, ספקים ונהגי שליחויות... יש לי תפילין מיוחדות לחנות ואני ממש משתדל להציע להם להניח תפילין. יש את הקבועים שיודעים שכל כניסה לחנות "עולה" להם בהנחת תפילין. לפעמים אני משדל אותם בכמה אחוזי הנחה בתמורה וזה ממש עובד. מה שנקרא "בתחבולות".

◀ **מבצעים במשפחה.** הילדים יודעים ומבינים שיום שיש הוא יום של "מבצעים". זו השגרה. דרך חיים. כמו שבמשך השבוע אני קם ויוצא לעבודה, יום שיש שייך ל"מבצעים". אני חושב שיש לזה השפעה מיוחדת על הילדים. בנוסף, יש המון סיפורים מעניינים אז תמיד יש גם מה לספר בשולחן שבת.

◀ **הרבי.** באופן אישי, ביני לבין עצמי זה משהו שמאוד מנהל אותי. אני ממש לא מחזיק מעצמי חסיד גדול, אבל אני יודע מה הציפייה ממני ולכן אני משתדל כל הזמן להיות בתנועה של 'הוספה'. המטרה הפנימית שלי זה לבצע פעולות שיגרמו לרבי לחייך. אלו יכולות להיות פעולות קטנות אך עבורי הן משמעותיות מאוד. אני לא ממתין לתאריכים מיוחדים, אני די עובד בזה...

◀ **קהילה.** אני מאוד אוהב את הסביבה הקהילתית ובמיוחד את הקהילה שלנו פה, קהילת חב"ד בלוד. אני חושב שביכולתי להיות פעיל יותר בחיים הקהילתיים שלנו, ואולי זה עוד יקרה.

◀ **המסר לאנ"ש.** באופן אישי, במשך שנים, מאוד רציתי להצטרף למערך הזה של "מבצע תפילין", אבל האמת שמאוד התביישתי. בוקר אחד קיבלתי החלטה שאני שובר את המחסום של עצמי... לקחתי את הילדה שלי בת השנה וחצי בעגלה ופתחתי דוכן תפילין על עגלת תינוק בסופר הקרוב לביתי. בהתחלה התביישתי. אבל לאחר מספר שבועות התרגלתי וזה הפך למשהו פשוט וחלק ממני. כל אחד יכול להיות חלק מהמערך הזה שנקרא "מבצעים". זה די פשוט לקחת איתך תפילין ולצאת לסופר או לקניון הקרוב, לתת חצי שעה ולעשות משהו שיעשה נחת לרבי.

יודע איך עושים את זה, תוכל לעזור לי?" הופתעתי כמובן ומייד הנחנו לו תפילין. בשבוע שאחרי, הוא ניגש אליי עוד לפני שהצעתי לו, שלף כיפה מהכיס בהתרגשות והניח תפילין. כך במשך מספר שבועות. בהמשך ארגנתי שיהיו לו תפילין משלו ומאז הוא מניח כל יום תפילין לבד. היום הוא חלק מהקהילה של השליח הרב דוב קוק בלוד, מגיע להתפלל בשבתות ובאמצע השבוע, משתתף בהתוועדויות ואפילו צם את כל הצומות במשך השנה. הוא אמר לי משפט חזק: "מאז שהתחלתי להניח תפילין

◀ **קביעת עיתים.** חלק בלתי נפרד ממני. מתחיל את היום כל בוקר בלימוד חסידות 10 דק'. בתקופה האחרונה לומד 'דרך מצוותיך' מההתחלה לפי הסדר. באמצע השבוע יש לי חברותא קבועה שאנחנו לומדים מאמרים של הרבי. בנוסף, כל ליל-שישי אני חלק מכולל "תפארת אליהו" של אגודת חסידי חב"ד, בו אנו לומדים שיחות של הרבי בעיון. בשבת בבוקר - שיעור חסידות בו אנו לומדים תורה-אור ולקוטי-תורה.

◀ **מבצעים.** כבר 9 שנים כל יום שיש מהשעה 8:00 עד השעה 10:00 אני פותח את דוכן התפילין בסניף אושר-עד בלוד. לא מפספס בשום אופן. אומנם יום שיש זה היום חופשי היחיד שיש לי אבל ב"מבצעים" אין כזה דבר יום חופשי.

◀ **רגע מיוחד.** יש המון. כשאתה מקפיד כל שבוע, יש המון רגעים מיוחדים. המון 'קרקפתות'... לפני כחודש עשינו בר-מצווה ליהודי מעל גיל 50 שעלה מגרמניה. ועוד משהו מיוחד: יש יהודי שהייתי פוגש אותו כל יום שיש, מציץ לו להניח תפילין והוא ברגיל מסרב. לפני כשנה וחצי בערך, הצעתי לו שוב להניח תפילין וציפיתי לתגובה הרגילה אבל פתאום הוא הסתובב אליי ואמר לי בביישנות: "אוקיי, אבל אני לא

ב"ה

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי
אגודת
חב"ד

שישנו ושמחנו בשמחת
גמר משנה תורה

חגיגת סיום ההמב"ם

שלושת מחזורי הלימוד
שלושה פרקים | פרק אחד | ספר המצוות

חמישה עשר בשבת
יום שני | 19:00 בערב

מרכז
כפר
חב"ד

האנגר צעירי חב"ד

אירוע סיום הרמב"ם מתקיים ביום היארצייט של
הרב הגאון אברהם יצחק שלוסברג לעילוי נשמתו
גלב"ע ט"ו שבת תשע"ה